

# Nyugodt egykedvűséggel az élet útjain

## Vörösök és Fehérek Csatája



Elérhetőség:  
[www.jujitsu.hu](http://www.jujitsu.hu)  
[www.tatamicentrum.hu](http://www.tatamicentrum.hu)

Sasaki Kichisaburo írta le 1907-ben (100 éve) magyar nyelven megjelent könyvében a Vörösök és Fehérek Csatáját, mint csapatok által vívható küzdelmet, amelyet a japán harcművészeti iskolákban úznek annak érdekében, hogy gyakorolják a test-test elleni harcot. Őt 1906-ban Jigoro Kano küldte Magyarországra, hogy a magyarokat megismertesse a ju-jitsu-val és a judo-val. Idézet a „Djudo a japán dzsju-dzsicu tökéletesített módszere” című könyvéből (fordította Dr. Speidl Zoltán):

„Az összes gyakorlatozók két csoportba: a vörösök és a fehérek csoportjába osztatnak be. A leggyöngébben kezdve, az ellentétes csoport egy-egy tagjával birkózik a trenírozó. Ha legyőzik, a társa áll be helyette és megküzd a győztessele, és így tovább folyik a küzdelem.

Mindegyik a legjobb tudásától telhetőleg dolgozik. Ez az úgynevezett vörösök és fehérek küzdelme. Ezeket a gyakorlatokat 3, 5, de gyakran 10 éven át is folytatják és a megszokás

idővel második természetükké, válik. Türelmet, bátorságot, hi-



degvrüségét, baráti érzést és egyéb erényeket sajátítanak így el és felnőtt korukban bármily ellenségtől sem félnek, nyugodt egykedvűséggel haladnak az élet útjain a halálig és ugyanoly nyugalommal látják a szerencsétlenségben a szerencsét, és mindenképpől élvezik a kitünő egészség örömeit.”

A tavalyi centenáriumi év tiszteletére mi is rendszeresen lejátszunk ezt a csatát. Az edzésen részt vevőket felsorakoztatjuk súly (és magasság és képzettség – lényeg, hogy a kisebbek, gyöngébbek, kezdők legyenek, elől a nagyobbak, erősek, haladók legyenek a végén) szerint egy oszlopba, majd váltakozva két külön csapatba soroljuk őket. Mindkét csapatból az első (a legkisebbek) kezdik a harcot: el kell érni, hogy az

ellenfélnek a talpán kívül más testrésze is a talajhoz érjen, akinek ez sikerül; győz. A győztes a páston marad, az ellenfél csapatából, pedig a következő küzd meg vele. Az a csapat veszít, amelyiknek legyőzik az összes emberét. Edzőtáborokban, küzdőedzéseken és az évente kétszer megrendezett közös edzéseken, amikor mindenki ott van, szintén megrendeztük. Az utolsó alkalommal 46-an voltak a Vörösök és 46-an a Fehérek csoportjában is.

Ha nem vagyunk túl sokan, van időnk, célunk a folyamatos komplett küzdelem, akkor annyit változtatunk a szabályon, hogy akkor van vége két ember küzdelmének, ha az egyikük kétvállra fekteti a másikat. Természetesen minden klubban úgy állapítják meg a szabályokat, ahogy akarják, ahogy küzdeni szoktak. Szeretik a gyerekek és a felnőttek is, szívesen küzdenek ebben a formában és javítja a csapatszellemet.

Berkes László